

ప్రేమకు పెళ్ళిప్పుడు?

రచన :
శ్రీ రేగులపాటి కిషన్ రావు.

(గతసంచిక తరువాయి)

ముగ్గురమ్మాయిలు మంచములో ప్రక్క ప్రక్కన కూర్చుండి వున్నారు. మధ్యనున్న ఆమ్మాయి చేతిలో ఏదో నీసీమా పత్రిక వుంది, ఆ పత్రికలో ఏముందో కాని ముగ్గురూ కతూహలంగా చూస్తున్నారు.

ప్రకాశ్ వాళ్ళవైపు ఆసక్తిగా చూడసాగాడు. పదిహేను, పదహారు సంవత్సరాల ఆమ్మాయిలు వాళ్ళు. అందంగా ఆరోగ్యంగా వున్నారు.

పత్రిక తిరిగేస్తున్న శోభారాణి కుడివైపు పోజీతో వున్న అర్ధనగ్న స్త్రీని చూస్తూ అంది రాను రాను ఈ నీసీమా వ్యాపారు ఆడవాళ్ళను నగ్నంగా నిలబెట్టి నీసీమాలు తీసేట్టు వున్నారు”

“అలా గనుక నీసీమాలు తీస్తే మగవాళ్ళ విషయం ఏమోగానీ ఆడవాళ్ళు మాత్రం ఎవ్వరూ చూడరు” అంది నీలిమ ముఖం చిటిచిటా.

“అని ఎలా అనగలుగు తున్నావు? ఇప్పుడు వస్తున్న అర్ధనగ్న చిత్రాలను ఆడవాళ్ళు చూడడం లేదా?” ప్రేమ ప్రశ్నించింది. ఆమె పేరు ప్రేమతర. కాని అందరూ ఆమెను ‘ప్రేమ’ అనే పిలుస్తారు.

“నేనైతే అలాంటి నీసీమా ఒక్కటి చూడలేదు”

“నేను చాలా నీసీమాలు చూశాను”

“పోనీ నువ్వు ఒక మగవాని ముందు అర్ధనగ్నంగా నిలబడగలవా?” ఎదురు ప్రశ్న వేసింది నీలిమ.

“అర్ధనగ్న చిత్రాలు చూచే ఆడవాళ్ళంతా అర్ధనగ్నంగా ఒక మగవాని ముందు నిలబడాలంటావా?”

నీలిమ మాట్లాడలేదు.

శోభారాణి అంది “పరాయి మగవాళ్ళముందు అర్ధనగ్నంగా నిలబడేస్త్రీలు నిజంగా సిగ్గులేనివాళ్ళే”

“పరాయి మగవాళ్ళేమిటి?...” నీలిమ అర్థం కానట్టు ముఖం పెట్టి శోభారాణివైపు చూచింది.

“సాధర్న దగ్గర నేను అర్ధనగ్నంగానే కాదు,

నగ్నంగానైనా వుండగలను. పెళ్ళి తే అలాంటి అనుభవం మీకూ దొరుకుతుంది” శోభారాణికి నాలుగు నెలల క్రితమే వివాహమైంది.

నీలిమ, ప్రేమ ఒకరి ముఖాలాకరు చూచుకుంటూ నవ్వుసాగారు.

శోభారాణి నీలిమ వీపు తట్టుతూ అంది “అటు చూడు”

నీలిమ, ప్రేమ శోభారాణి నైగ చేసి చూపించిన వైపు చూశారు. వారికి ప్రకాశ్ కనిపించాడు.

ప్రేమకాస్త శోపంతో అడిగింది “ఎవరునువ్వు?”

“దొంగను మాత్రం కాదు” అన్నాడు ప్రకాశ్.

“దొరలా మాత్రం లేవు” అంది ప్రేమ

ప్రకాశ్ నవ్వాడు.

“నవ్వుడం కాదు. మేము మాట్లాడుకునే మాటలను రహస్యంగా వింటున్న నువ్వు సిగ్గుపడాలి. వెళ్ళు బయటకు”

ప్రకాశ్ నిటారుగా నిలబడి అన్నాడు “వెళ్ళకపోతే?”

“వెళ్ళకపోతేనా... ఈ వెళ్ళకపోతే నీ చెపంకు నా చేతి రుచి చూపిస్తా”

“మీ ఇంటికి వచ్చిన అతిథికి మీరు చేసే సత్కారమా అది”

అంతవరకు ఊపిరి బిగబట్టి చూస్తున్న శోభారాణి, నీలిమ ఫక్కన నవ్వారు.

ప్రేమ అటువైపు చూచింది. వాళ్ళు వెళ్ళిపోతూ కనిపించారు. “మీ రెండుకే వెళ్ళిపోతున్నారు” అందామె.

“మళ్ళీ రెపు కలుసుకుందాం” అంది నీలిమ.

ప్రేమ కొంచెం నేపు మానంగా నిలబడి ఏదో మాట్లాడబోయి ఆగిపోయింది.

“మీ రవరో తెలుసుకోవచ్చా?” ప్రశ్నించాడు ప్రకాశ్.

“నేను మానాన్న కూతురును”

ప్రకాశ్ నవ్వి అన్నాడు “అలా చెప్పే మీ రవరో నాకలా తెలుస్తుంది? మీ నాన్న పేరు చెప్పండి”

“గోపాల రావు గారు” ప్రేమ క్షణమిగా అంది మీ రవరో నాకసలే తెలియదు”

“మీ నేవకుణ్ణి” కొంటెగా చూస్తూ అన్నాడు ప్రకాశ్.

“ఇంతకు ముందు అతిథినన్నారుగా”

“అతిథిగా వచ్చి నేవకునిగా మారినవాణ్ణి”

“అంటే?”

ప్రకాశ్ అంతా చెప్పేకాడు. చివరికి అన్నాడు “మీ రైసు మిల్లులో నాకు పని ఇచ్చారు”

“రైసు మిల్లులో మీరేం పని చేయగలరు?”

“పనివార్యతో సక్రమంగా పనిచేయించేపని.

“అపని క్రిథర్ చేస్తుండేవాడే”

“అతడు డ్రైవింగ్ నేర్చుకోవడానికి ఔరంగా బాద్ వెళ్ళిపోయాడు. అన్నట్టు అడగడం మరిచి పోయాను. ఇన్నాళ్ళూ మీరు ఎక్కడ వున్నారు?”

“హైద్రాబాద్ లో మా చిన్నమ్మ ఇంట్లో,

“ఎప్పుడు వచ్చారిక్కడికి”

“గంట క్రితం”

“మీ అమ్మ ఎక్కడికి వెళ్ళారు?”

“ఈ వూళ్ళోనే మా మేనల్లవుంది.

వార్యింటికి వెళ్ళింది”

“టైమెంట్ అయింది?” ఆమె రిస్కునాచి కేసి చూస్తూ అడిగాడు.

“చూడు”

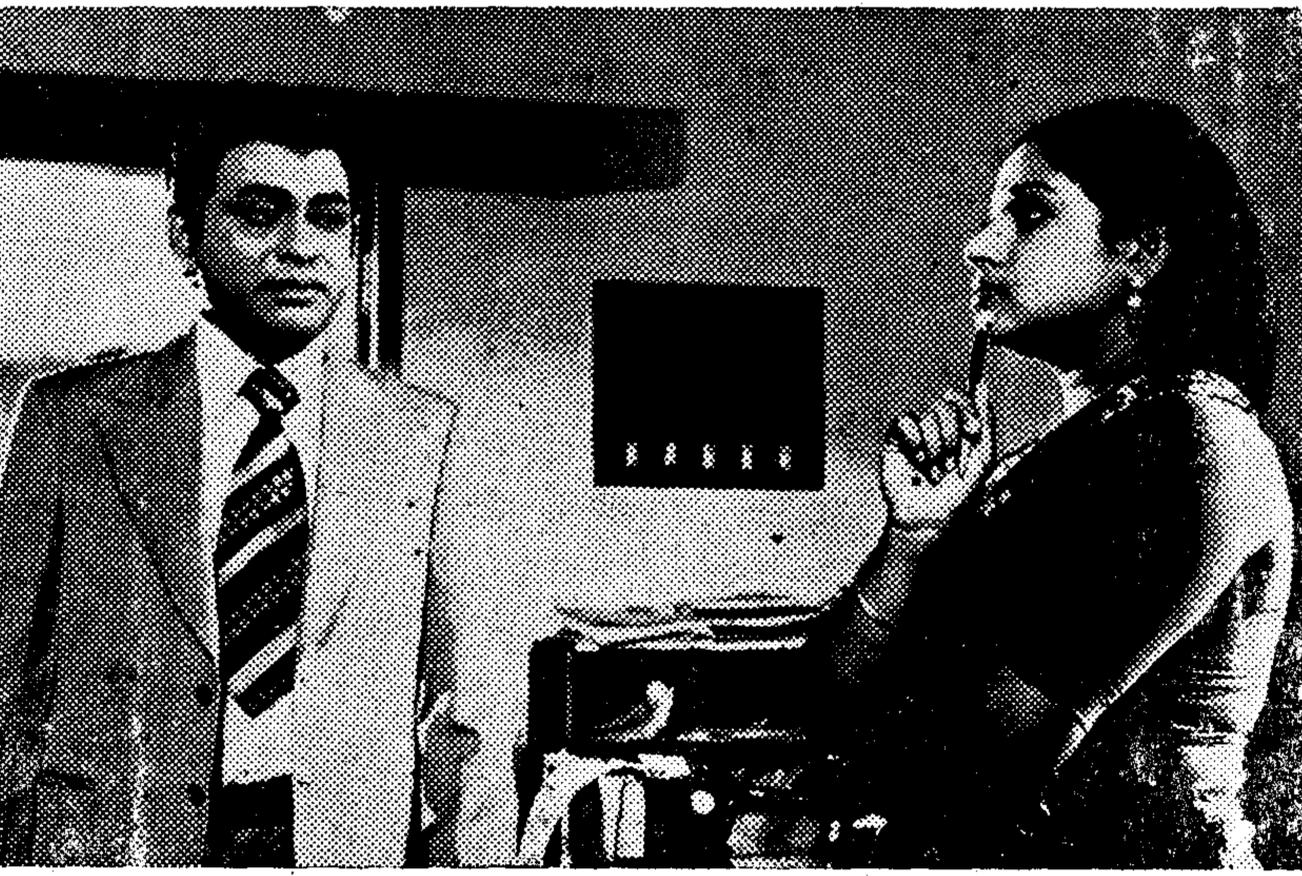
ప్రకాశ్ గబగబా బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. సరిగ్గా నాలుగు గంటలకు తిరిగి ఇంటికి వచ్చాడు.

మణిమాల కాఫీ తెచ్చి ఇచ్చింది. ప్రకాశ్ త్రాగి బయటకు పోవోయి ఆగి మణిమాల వైపు తిరిగి ఇంతకు వూర్యం తనకు ప్రేమకు జరిగిన మాటలను నవ్వుతూ చెప్పేకాడు.

మణిమాల చిన్నగా నిట్టూర్పు విడిచి అంది “దానికి నీనీమాల పిచ్చి ఎక్కవ బాబూ! నీనీమాల చూడడం, నీనీమా పత్రికలు చదవడం వల్ల చదువును అశ్రద్ధ చేస్తూ వుంది. ఈ సంవత్సరం బోర్డు పరీక్షలు దాను. ఎలా పాసవుందో ఏమో”

“ఏం చదువుతుండేమిటి?”

“నడవ తరగతి. శ్రద్ధగా చదివితే ఈ పాటికి ఇంటర్ మీడియట్ లో వుండేది. ఏడవ తరగతిలో ఫేల్ అయింది. ఎర్రగా బుర్రగా వుంటేనే సరిపోయిందా! తెలివితేని పిల్లను ఎవరు వెళ్ళాడుతారు”

అశ్వినీ చిత్రవారి
“అమ్మీ” లో
జగ్గయ్య, జయదీత్ర.

ప్రకాశ్ చిన్నగా నవ్వాడు.

“ప్రభాకర్ ఫరవాలేదు బాబూ! నాడు ఇంటర్ లో ఫస్టు క్లాసులో పాసయ్యాడు మా అల్లుడు అంటే ప్రేమకు కాబోయే భర్త వైద్రాబాద్ లో డాక్టర్ కోర్సు చదువు తున్నాడు. ఈ మొద్దుడి కనీసం బి. ఏ. అయినా పాసు కాకపోతే ఆ. అబ్బాయి చేసుకుంటాడో లేదో అని నా భయం” మణిమాల చెప్పడం ఆపడంతో ప్రకాశ్ రైసు మిల్లు వైపు పోబోయాడు.

“ప్రకాశ్” పిలిచిందామె.

ప్రకాశ్ వెనుదిరిగి చూశాడు.

“ప్రతిరోజు రాత్రి ఓ గంటసేపు దానికి ఏదైనా చెప్పుతూవుండు. ముఖ్యంగా లెక్కల్లో అది చాలా వీక్ గా వుంది”

“నేనా!” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు ప్రకాశ్.

“అవును నువ్వే బాబూ! నువ్వు తెలివికలవాడని నాకు తెలుసు. ముఖ్యంగా నేను గమనించింది లెక్కల్లో మా వాడు ఫస్టు క్లాసు స్టూడెంటే అయినా నీలాగా ఇరవై ఏడో లెక్కం టకటక చదివేయలేడు. ఆ ప్రతిభ నీలో వుంది. నీకేం అనుమానం వద్దు మే మెంత పని చెప్తుంటామా, చేసేవాళ్ళకు అంత ప్రతిఫలం ఇస్తూంటాం”

“నేను ప్రతిభ కలవానని మీరు భావిస్తే నాశక్తి వంచన వేకుండా మీ అమ్మాయికి సహాయం చేస్తాను” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

మణిమాల అక్కడే వున్న కర్చీలో కూర్చుండి ఇంటి నుండుకు కారు వచ్చి ఆగింది. గోపాలరావు గారు లోపలికి వస్తూ “ఏమిటే ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నావు” అన్నాడు.

మణిమాల లేచినిబడి అంది “మన అమ్మాయి విషయమే. మీరేమో రాజకీయాలలో మునిగి పోతున్నారాయే. అమ్మాయి విషయం పట్టించుకోరైతిరి”

“ఏం చేయమంటావే ఇప్పుడు”

“అది ఎలా చదువుకుంటుందో ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా?”

“నువ్వు బాగా ఆలోచిస్తున్నావని నేను ఆలోచించడం మానుకున్నాను. అది సరేగానీ బుధవారం రాత్రి

=====

ఎల్లప్పుడూ.....

టి. ఎన్. హెచ్. వారి

* సైనిక్స్ * ఆర్. ఓ.

కలర్ బినిస్ట్రీ

ఉపయోగించండి.

ఆంధ్రా మరియు ఒరిస్సా ఏజెంట్లు:—

దుర్గా ఏజెన్సీస్, పి. బి. నెం. 84, విశాఖపట్నం-4.

=====

మన ఎం. ఎల్. ఏ. గారు ఇక్కడికి వస్తున్నారు. పది మందికి వంట, స్పేషల్ గా చేయించాలి. మరో ఇరవై మందికి ఆర్డినరీ గా చేయించాలి. అన్నట్టు ప్రకాశ్ ఎక్కడవున్నాడు?”

“రైసుమిల్లు వైపు వెళ్ళాడు. రాత్రి పూట అతనికి ఏపని చెప్పకండి ప్రేమకు ట్యూషన్ చెప్పేపని అప్పగించాను”

“ట్యూషన్లు చెప్పడానికి ఎంత మంది టీచర్లు లేరు”

“ఉన్నారు, లోగడ చెప్పారుగా?”

“అది వింటేగా”

“వినే ఆసక్తిని వాళ్ళు కలిగించలేదుగా”

“ప్రకాష్ కలిగిస్తాడంటావా?”

కలిగిస్తాడనే నా విశ్వాసం.

అలా అయితే మరో పిల్లవాడిని వెదక్కో వలసి వస్తుంది.

ఎందుకేమిటి?

రాజకేఖంగారు అజే మన ప్రస్తుత ఎం. ఎల్. ఏ గారు తిరిగి ఎలక్షన్ లో నిలబడుతున్నారు. వారి ప్రచారం కోసం మనం కూడా పాటుబడాలి గదా?

అందుకు ప్రకాష్ లాంటి కుర్రాడెందుకు?

రాత్రి పూట గోడల మీద ఎన్నికల ప్రచార వాక్యాలు వ్రాయడానికి.

ఇంకేం రాజకేఖరంగారు మళ్ళీ అడిచేస్తాం, ఇదిచేస్తాం అంటూ ఉపన్యాసాలు దంచేస్తారన్నమాట. చేప్పేవి వంద చేసేవి నున్న.

ఎందుకే అలా విమర్శిస్తావు. ఆయన ప్రజలకు ఏమి

